

Afstemning

Ændringsforslag nr. 9 forkastedes, idet 46 stemte for, 57 imod.

Ændringsforslag nr. 1, 20, 22 og 24 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 og 3 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 2 stemte for, 63 imod; 40 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 5, 13 og 17 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6-8, 10-12, 14-16, 18 og 19 vedtoges uden afstemning.

Kl. 14.35

Ændringsforslag nr. 25 forkastedes, idet 45 stemte for, 60 imod.

Ændringsforslag nr. 21 og 23 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Anden behandling af lovforslag nr. L 52: Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af integrationsministeren (Bertel Haarder). (Fremsat 17/1 2002. Første behandling 29/1 2002. Betænkning 14/3 2002).

Der var stillet 16 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling**Jesper Langballe (DF):**

På Guantánamobasen på Cuba sidder der for tiden en dansk statsborger som amerikanernes fange – en Talebankriger, der angiveligt har kæmpet for samme sag som de terrorister, der den 11. september fløj ind i World Trade Center, og det er som sagt en dansk statsborger.

Det er noget nyt, hidtil uhørt og dybt skræmmende. Vi kender ikke den pågældendes identitet, og vi ved f.eks. ikke, om han har arvet sin indfødsret fra en dansk mor, eller om han har fået den tildelt ved lov. Men jeg ved, at hvis jeg var terrorist og slog mig ned i Danmark, ville jeg som det første, jeg overhovedet foretog mig, søge dansk statsborgerskab og dermed være sikret mod udvisning.

Vi har forbrydere blandt danskere som blandt andre folk, men inden for en målestok, vi er fortlige med og kan håndtere og som lader sig tænke inden for vores kulturkreds. Derfor har statsborgerskabet betegnet en solidaritet, hvor landsmænd stod inde for hinanden, og derfor har vi hidtil set det som en selvfølge, at når en dansker havde forbrudt sig i det fremmede og stod til straf, arbejdede Udenrigsministeriet og ambassade hurtigt og ihærdigt på at få vedkommende hjem til retsforfølgning i Danmark. Han var trods alt en af vore.

Det er denne selvfølgelige beskyttelse af landets børn og statens borgere, der udhules af en rystende uansvarlig indfødsretspraksis, hvor Folketinget i realiteten i strid med grundloven og statsforfatningsretten uddelegerer sin kompetence til ministeriet og strør om sig med statsborgerskaber i flæng.

Det lovforslag, vi her skal stemme om, er det sidste af forslagene fra i fjor, som kom i mølposen på grund af valget, og når jeg mobiliserer al min gode vilje, kan jeg vel finde det forståeligt, at det nu er blevet genfremsat. Men vi vil gerne benytte lejligheden til at gentage, at det er uforståeligt for os, at regeringen ikke stiller yderligere lovgivning i bero, indtil de regler, som er nedfældet i det såkaldte kontorcirkulære, er blevet ændret til sommer som følge af det nye flertal, men at regeringen i stedet endnu en gang bringer antallet af fremmede, der får dansk statsborgerskab, op på over 20.000, hvoraf mange ikke taler ét ord dansk.

Kl. 14.40

Jeg skal ikke drage eksempler frem fra de ændringsforslag, der er stillet til dette lovforslag,

men bare nævne et talende eksempel fra den sidste af de kommende lovpakker, vi har behandlet i Indfødsretsudvalget: en udlænding, som havde fået 5 års fængsel for narkosmugling, fik dansk statsborgerskab – den hædersbevisning, som bør anses for den fornemste, den danske stat kan tildele et menneske af fremmed herkomst, fornemmere end Elefantordenen, og hvad man ellers hænger af pynt på fine mennesker.

En anden dispensationsgruppe er dem, der ikke kan tale dansk. Det har været rystende at se den ene ansøgning efter den anden blive imødekommet på grundlag af en lægeerklæring, der siger, at den pågældende har den bedste vilje til at lære dansk, men ikke er i stand til det på grund af en hjerneskade eller en anden sygdom. Hvad kommer det dog sagen ved? Det er, som om man bruger statsborgerskab som en form for terapi, der skal øge folks selvværd.

Indfødsretsloven er statens beskyttelse af sig selv. Det, vi giver folk, når vi giver dem statsborgerskab, er retten til at være folketingsvælgere, men hvis man ikke indgår i et sprogfællesskab, et samtalefællesskab og også et politisk samtalefællesskab, hvad skal man så egentlig med dansk statsborgerskab? Og hvad de kriminelle angår, må man sige: Hvad skal vi med dem som kommende statsborgere og dermed folketingsvælgere?

Dansk Folkeparti vil stemme imod lovforslaget i sin helhed.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstod på den tale, som Dansk Folkepartis ordfører holdt, at spørgsmålet om opdeling mellem den lovgivende og den udøvende og den dømmende magt ikke er et spørgsmål, som ligger Dansk Folkeparti særlig meget på sinde.

Men jeg synes alligevel, det må være rigtigt at spørge Dansk Folkepartis ordfører, på baggrund af hvilke oplysninger Dansk Folkepartis ordfører kan konstatere, hvad en person, der sidder i fangenskab på Cuba, har gjort eller ikke har gjort, og hvem vedkommende har kæmpet for eller ikke kæmpet for. Er det nogle oplysninger, som Dansk Folkeparti har fået underhånden af regeringen? Eller er det nogle oplysninger, Dansk Folkeparti på anden måde har fået adgang til? Mig bekendt er det nemlig ikke oplysninger, som er offentligt tilgængelige, så jeg vil godt bede hr. Langballe om at fremlægge, hvor de oplysninger kommer fra.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Hvis hr. Søren Søndergaard havde hørt rigtig godt efter, ville han have hørt, at jeg lige præcis sagde, at jeg ikke kender den pågældendes identitet, og jeg ved ikke, om han har arvet sit statsborgerskab fra danske forældre, eller om han har fået det tildelt. Men jeg sagde også, at muligheden for det sidste foreligger, og alene den mulighed er skræmmende.

Det afgørende i mit udsagn var i og for sig ikke dette kvalificerede gæt, men vi kan jo bagefter prøve at tage et privat væddemål og se, hvem der vinder. Det er jo ikke så forfærdelig svært at regne ud, at det ikke er en Hans Petersen fra Mariager. Men det afgørende var, at jeg sagde, at hvis jeg var terrorist og slog mig ned i Danmark, ville jeg – og det synes jeg er ganske logisk – som det allerførste, jeg overhovedet kunne foretage mig, søge dansk statsborgerskab.

Må jeg så lige sige om dette med den lovgivende og den udøvende magt, at det er mig, der forstår at skelne, og at hr. Søren Søndergaard ikke forstår det. Men det når jeg ikke at udrede.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

For det første vil jeg da godt udtrykke stor tilfredshed med, at hr. Langballe siger »hvis han var terrorist«. Men derudover synes jeg ikke, at hr. Langballe overhovedet forholdt sig til det, der var pointen i mit spørgsmål. Det var ikke den teoretiske diskussion om, hvorvidt han havde to danske forældre, én dansk forælder eller slet ikke nogen danske forældre.

Kl. 14.45

Hr. Langballe stillede sig herop og kom med en konstatering om vedkommendes forhold til Talebanbevægelsen og om vedkommendes forhold til det angreb, der foregik i USA, og om vedkommendes forhold til den krig, der foregår i Afghanistan. Noget som hr. Langballe ikke ved noget som helst om, ikke har nogen som helst oplysninger om.

Jeg vil bare spørge, om det er fuldstændig almindeligt for Dansk Folkeparti, at man på baggrund af ingen viden – med mindre hr. Langballe har en viden fra regeringen, som vi andre ikke har – stiller sig op og hænger en konkret enkeltperson ud, uden at denne er anklaget for noget, eller uden at denne er dømt for noget?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Ja, sådan snakker man sig uden om sagen med rent formalistiske betragtninger. Nu er jeg dog begyndt at forstå, hvor hr. Søren Søndergaard vil hen, hvad det var, han anholdt i min ordførertale. Det var altså denne konstatering af, at den tilfangetagne var Talebankriger.

Men igen må jeg sige, at jeg havde faktisk formuleringsmæssigt garderet mig imod den kritik ved at bruge ordet angiveligt. Der er altså tale om en mand, som angiveligt er Talebankriger. Om han så rent faktisk er det, vil vise sig senere. Men derfor kan vi udmærket bruge ham som eksempel, i hvert fald som et hypotetisk eksempel for en principiel drøftelse.

Lad mig så lige sige, at jeg stadig ikke fatter denne bemærkning om, at jeg ikke kan skelne mellem udøvende og lovgivende magt. Det er tværtimod Folketingets flertal, som ved at uddelegere en kompetence, som ifølge grundloven og statsforfatningsrettens tolkning af grundloven ikke må og ikke kan uddelegeres, har nedbrudt skellet mellem den lovgivende og udøvende magt.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Søren Søndergaard – sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil bare sige til hr. Langballe, at det præcis er en af grundene til, at jeg synes, det er så rigtigt og så vigtigt, at vi har lagt – efter en afstemning i dette Folketing og med mulighed for at tilbagekalde det i det her Folketing – beslutning om tildeling af indfødsret i et bestemt udvalg.

Det er lige præcis på grund af den måde, hr. Jesper Langballe argumenterer på, hvor han tager en konkret person, som måske har gjort noget, måske ikke har gjort noget, og antager, at vedkommende har gjort noget, og ud fra den antagelse, at vedkommende har gjort noget, så konkluderer en masse ting.

Det er også tankevækkende, at hr. Langballe kalder det formalisme. For mig er det ikke formalisme. For mig er det et stærkt argument for, hvorfor den procedure, vi har omkring indfødsret, er rigtig, og hvorfor den procedure, hr. Langballe foreslår, er fuldstændig forkert.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg var egentlig lidt i tvivl om, hvorvidt jeg overhovedet skulle gå herop i denne omgang, for det er kun for at sige, at jeg simpelt hen ikke fatter, hvad det er, hr. Søren Søndergaard siger.

Hvorfor er min bemærkning om den mand, der nu sidder på Guantánamobasen, et eksempel på, hvor rigtig den indfødsretspraksis er, som fuldstændig kritikløst strør om sig med statsborgerskaber og dermed udhuler statsborgerskabets betydning?

Det er jo det, der er det forfærdelige ved det, at både for dem, der får statsborgerskab tildelt, og for landets egne børn, udhules statsborgerskabets betydning, sådan at Folketinget nu i fuldt alvor drøfter at udlevere danske statsborgere til retsforfølgning i det fremmede, fordi Folketinget ved, hvem det er, man i tidens løb har givet dansk statsborgerskab til.

Hvordan i alverden kan det eksempel blive et eksempel på, hvor rigtig den praksis er, vi har? Jeg fatter det simpelt hen ikke.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Da mit partis ordfører, fru Else Theill Sørensen, er forhindret i at være til stede, vil jeg godt gøre et par principielle bemærkninger ved andenbehandling.

Nu kan man jo vælge at være ked af det her lovforslag, fordi der er enkelte personer med på lovforslaget, som det enkelte parti ikke synes burde have været med, og det kan jeg sådan set godt forstå, for den samme holdning har Det Konservative Folkeparti. Det var jo også derfor, vi bl.a. har stillet en række ændringsforslag.

Kl. 14.50

Men jeg vil nu hellere vælge den modsatte indgang, nemlig at det da er glædeligt, at der nu endelig i dette Folketing efter mere end 10 år, hvor der har været et andet flertal, nu er et flertal for markant at ændre reglerne.

Det at blive dansk statsborger er der selvfølgelig fortsat en række mennesker, der skal blive, men det kræver, at de har gjort sig fortjent til det. De skal altså opfylde en række rimelige kriterier for at kunne sige, at nu er vi danske. Og det skal gælde, hvad enten man er svensker, amerikaner, pakistaner, tyrk, japaner eller fra Jylland, nå nej, ikke Jylland, de er født med det. Men det skal selvfølgelig gælde for enhver uan-

set hudfarve, uanset religion, uanset etnisk oprindelse.

Og hvad er det så for nogle krav, der nu er flertal for i Folketinget, i hvert fald mellem Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti? Det er eksempelvis, at nu bliver det et krav for at blive dansk statsborger, at man ikke alene skal kunne gøre sig forståelig på dansk, man skal også kunne læse dansk. Måske ikke en leder i Information, men i hvert fald en artikel i B.T. eller andre let læselige blade.

Det bliver også et krav, at man ikke kan blive dansk statsborger, hvis man har begået alvorlig kriminalitet, uanset om man venter 10, 20, 30 eller 40 år. Er man straffet med 2 år eller mere, så kan man aldrig blive dansk statsborger.

Har man begået noget mindre alvorligt, skal man vente mange, rigtig mange år og gøre sig fortjent i kraft af sin opførsel ved at vise, at nu er man en del af det danske samfund. Og måske ikke mindst vigtig er den sidste regel, vi indfører, og som der kommer et lovforslag om om kort tid. Det er, at for at blive dansk statsborger skal man ligesom i en række andre lande gennemgå en uddannelse og vise med en prøve, at man ved, hvad det er for et samfund, man ønsker at blive statsborger i.

Man skal altså kende noget til dansk historie, til dansk tradition, til vores ligestilling, til det, at vi betragter mænd og kvinder lige, til det, at vi har kønsfrihed, til det, at vi ikke går ind for tvangsægteskaber, at vi har religionsfrihed, at man ved, hvor Himmelbjerget ligger og ikke tror, at det er et bjerg ovre på Bornholm, men at det ligger i Midtjylland eller lidt nord for osv., osv.

Kort sagt en række forbedringer, som vi nu endelig har flertal for, og det vil jeg godt vælge at glæde mig over bliver gennemført, og at det bliver gennemført snart.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil da også gerne slutte mig til hr. Helge Adam Møllers glæde og sige, at jeg ikke vil lade sorgen over nutidens elendighed overskygge glæden eller i hvert fald forhåbningerne til fremtidens forbedringer.

Men jeg kunne så alligevel ikke lade være med ved denne lejlighed at udstøde et hjertesuk over, at inden vi når så vidt, skulle det være nødvendigt at lukke endnu en årgang på over 20.000 personer ind. 20.000, hvoraf vi ikke aner, hvor mange potentielle terrorister der er iblandt

dem. Det var faktisk det, mit eksempel skulle vise, som hr. Søren Søndergaard fik et eller andet sludder ud af. Det var det, at muligheden er der. Hvordan virkeligheden er, ved vi ikke, før den herre kommer hjem fra Guantánamobasen. Men muligheden er der, og det i sig selv er skræmmende.

Regeringen har i andre sammenhænge sagt, at efter folketingsvalget er der ikke noget, der hedder forlig, men i dette tilfælde var man pludselig så umådelig trofast mod et gammelt forlig, som der ikke mere er parlamentarisk dækning for. Det havde jeg måske så lidt svært ved at forstå.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil gerne spørge hr. Helge Adam Møller om den test, man skal have om det danske samfund, er en test, som enhver dansker, der er født med sit danske statsborgerskab, også skal gennemgå for at opnå stemmeret i det danske samfund. Ellers er det sådan, at det kun er en test, som udlændinge skal gennemgå for at opnå stemmeret eller statsborgerskab i det danske samfund?

Jeg må altså indrømme, at det minder mig en lille bitte smule om de test, man havde i USA på et tidspunkt for at kunne opnå stemmeret, og jeg tror vist, at vi alle sammen godt ved, hvad konsekvenserne af de test var.

Jeg ville gerne spørge hr. Helge Adam Møller, om man har tænkt sig, når man så skal udforme testen, at tage et gennemsnit af, hvad den danske befolkning kan bestå. Hvem er det, der skal lave den her test? Hvad er det for nogle kriterier, man går ud fra? Hvordan sikrer man sig overhovedet, at det svarer til, hvad en gennemsnitlig dansker kan?

Kl. 14.55

Helge Adam Møller (KF):

Jeg er søreme glad for, at jeg ikke får støtte fra Enhedslisten, for jeg må indrømme, at jeg har det med Enhedslisten, lige som jeg havde med Bjørn Elmquist i sin tid: når Bjørn Elmquist indimellem sagde, at han var enig i noget, Helge Adam Møller havde sagt, så var jeg klar over, at nu var jeg på gal kurs. Men her er vi heldigvis rygende uenige.

Jo, jeg synes, og Det Konservative Folkeparti synes, at det er grotesk, at der er nogle, der hidtil har kunnet blive danske statsborgere, som var sunde og raske og velfungerende, men ikke kunne tale ét ord dansk. Det er nemlig reglen i

dag, hvis man er fyldt 65 år og har boet her i mere end 15 år, så kan man blive dansk statsborger uden at vide noget som helst, man behøver hverken at kunne sige ja eller nej.

Man kan også blive dansk statsborger uden at ane noget som helst om vores geografi, vores historie, vores politiske system. Det synes vi også er grotesk.

Jeg kan ikke acceptere, at man bliver dansk statsborger, og så tror man, at Limfjorden er en butik inde på Strøget og er ikke klar over, at det faktisk er et vandløb oppe mellem Aalborg og Nørresundby.

Der er nogle, der ikke aner, at der er noget, der hedder Fyn, og det skulle jeg hilse og sige, at det er fynboerne kede af, og det kan jeg godt forstå.

Vi har altså på en række områder haft det således, at enhver, når man bare havde boet her i 7 år, kunne blive dansk statsborger. Det er det, vi gør op med, og det har jeg det godt med.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg forsøger blot at finde ud af, hvilken retsstilling folk, der søger om dansk statsborgerskab under den nuværende regering, kommer til at have. Jeg er nemlig ikke sikker på, at alle danskere er fuldstændig stive i dansk geografi, og selv om vi har et udmærket folkeskolesystem, er jeg overbevist om, at der er flere danskere, der har visse huller rundt omkring.

I den forbindelse er jeg blot interesseret i at høre: Ud fra hvilke kriterier har man tænkt sig at lægge niveauet for denne her test, fordi vi kender jo den slags test andre steder fra? Den slags test havde man jo i USA, det var en metode til at holde det sorte mindretal ude fra at have stemmeret. Jeg er måske lidt interesseret i at høre, om det er den slags tilstande, man har tænkt sig at gennemføre i Danmark.

Det er en bekymring, jeg siger ikke, at den borgerlige regering har tænkt sig at gøre det, jeg er blot lidt interesseret i, hvordan man har tænkt sig at udforme de her kriterier. Det synes jeg ikke rigtig at jeg får et tydeligt svar på, men jeg kan så blot konstatere, at hvis det er det, der er udgangspunktet, at man ønsker at holde nogle folk ude fra at have stemmeret, så er jeg også glad for, at jeg ikke er enig med hr. Helge Adam Møller.

Det behøver slet ikke at være det, der er udgangspunktet, men så beder jeg bare om et svar:

Hvad er det, man vil med denne her test, hvilket niveau skal den ligge på, hvordan kommer den til at ligge i forhold til den gennemsnitlige danskers kunnen om geografi og andre forhold i det danske samfund?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg har lyst til at sige til hr. Helge Adam Møller, at De Konservatives forslag, som jo blev fremsat nogen tid før valget om en sådan prøve, som omfatter sprog, kendskab til politiske samfundsforhold og disse forholds historiske baggrund og elementært kendskab til, hvad kristendom er for noget, er ganske fremragende og bør danne basis for det fremtidige cirkulære med reglerne.

Så vil jeg sige til hr. Helge Adam Møller med formandens tilladelse: Hvis jeg nu siger til hr. Helge Adam Møller, hvad jeg synes, han også kunne have svaret fru Pernille Rosenkrantz-Theil, så kan hr. Helge Adam Møller jo sige, om han er enig med mig: at selvfølgelig skal danskere, som er født med statsborgerskabet, fordi de er danskere, ikke op til nogen som helst eksamen for at være danskere. Det er de bare. Men det forholder sig anderledes, når man kommer udefra. Så er der en hurdle, man skal overvinde for at blive regnet, som om man var indfødt; det er jo det, der ligger i selve ordet »indfødsret«.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er så med ulyst, at jeg blander mig i den debat her, og spørgsmålet er måske heller ikke væsentligt, men jeg undrer mig over hr. Langballes ordvalg.

Hr. Langballe siger, at hvis en terrorist kommer ind i det her land, så vil han som det første bede om statsborgerskab. Men det kan man overhovedet ikke, og det har intet formål. Der er en hel masse andre ting, man skal igennem, inden man kan opnå statsborgerskab.

Senere siger hr. Langballe, at nu lukker vi igen 20.000 ind. Hvorind? Ja, selvfølgelig i den flok, som har statsborgerskab, men ikke ind i landet. De har været her i mange år. Hr. Langballe ryster på hovedet, men er det ikke rigtigt? Det er da ikke noget, man opnår sådan lige med det samme ... (*Tilråb*). Jamen så ...

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tilråb fra salen er ikke tilladt.

Ole M. Nielsen (KRF):

... er ordvalget bare forkert, det er det, jeg anfægter. Hvis det er den slags ting, man bruger over for befolkningen, den slags, man opbygger andres opfattelser på, så bliver det i hvert fald rygende forkert.

Kl. 15.00

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil stillede mig et spørgsmål. Jeg besvarede det ganske vist her i Folketinget den 29. januar i år, da vi havde førstebehandlingen, og fru Rosenkrantz-Theil også var til stede i salen og stillede det samme spørgsmål, nemlig om hvad den prøve skal bestå i? Men der kommer jo et konkret lovforslag, der skal igennem tre behandlinger, vi skal nok få diskuteret det.

Men det, prøven skal lede op til, hvis det står til mig – og det håber jeg – er, at de, som fremover bliver danske statsborgere, altså har ydet en indsats. Dels har de holdt sig kriminalitetsfri, dels boet her et antal år, dels lært vores sprog, dels sat sig ind i vore samfundsforhold. Og så håber jeg faktisk også, at man vil behandle dem, ligesom man behandler folk, der har gennemført en uddannelse ude på arbejdsmarkedet, f.eks. er blevet svend, eller som man behandler folk, der er blevet studenter: Man fejrer dem.

De kommer op på rådhuset i den by, de bor i, eksempelvis Næstved, hvor jeg bor, de 10 eller 20 mennesker, der får dansk statsborgerskab, for de har virkelig kvalificeret sig til det. Borgmesteren holder en lille tale, de får et glas sherry eller et glas frugtsaft, afhængig af deres religion, man sætter dem på forsiden af Næstved Tidende: Her har vi nu 17 nye statsborgere, 3 fra Sverige, 2 norske, et par pakistanere og nogle tyrkere, som virkelig har sat sig ind i det danske samfund, som har opfyldt de kriterier, og derfor byder alle vi 46.000 indfødte danske statsborgere dem velkommen.

Det er mit håb, og det er mit ønske. Men sådan er det jo ikke, når man ikke skal bestå nogen som helst eksamen. Studenter ville jo heller ikke blive fejret, hvis de bare trak eksamensbeviset i en automat. Nu kvalificerer de sig til det. Derfor er det en god lov.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg skal ikke forlænge debatten, men blot oplyse, at regeringen ønsker at stramme de indfødsretlige konsekvenser af kriminalitet. Vi ønsker,

at 2 års fængsel skal føre til, at man aldrig kan få indfødsret. Vi ønsker, at mindre forseelser skal føre til, at der går flere år, inden man kan få indfødsretten. Vi ønsker også at skærpe danskkravene, som hr. Helge Adam Møller har beskrevet.

Så spørger hr. Jesper Langballe, hvorfor vi ikke kan lade dette nye starte med det samme. Svaret er: Hvorfor bryde en aftale, som alligevel udløber den 1. juli? Det ene regeringsparti er med i en aftale, og den holder vi, indtil den udløber den 1. juli. Derefter står det begge regeringspartier frit at indgå aftale om et nyt kontor-cirkulære med opbakning fra et flertal her i Folketinget.

Og til allersidst med hensyn til fru Pernille Rosenkrantz-Theils spørgsmål om danskere, som er født her, og som automatisk får indfødsret: Børn af udlændinge, som er født her, får jo også indfødsret, så det er svært at se noget problem i det, fru Rosenkrantz-Theil nævnte.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Integrationsministeren oplyste, at et af regeringspartierne var bundet af kontorcirkulæret. Så kan vi lige så godt oversætte det. Det er partiet Venstre, der er bundet af det, så kunne man lige så godt sige det.

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge integrationsministeren, for vi laver jo sådan nogle handlinger i vores liv, der ikke altid er lige kloge: Var det særlig klogt af Venstre at indgå en sådan aftale med en bestemt dato på? Hvorfor kunne man ikke bare have sagt f.eks.: gælder til næste folketingsvalgs udskrivelse? Så var man helt frit stillet, når valget var udskrevet.

Dermed påtager Venstre sig nu ansvaret for, som hr. Jesper Langballe klogt var inde på, at der kommer yderligere et eller to af de her kæmpestore, tykke lovforslag omkring indfødsrets meddelelse. Det er og bliver Venstres ansvar, og det er så den nuværende forsvarsminister, der har ansvaret for at have forhandlet den aftale på plads i sin tid med den tidligere regering og SF og de mange andre partier, der var med i aftalen.

Jeg synes, det er et meget sørgeligt kapitel i Venstres historie.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg skal gerne vedkende mig, at både i hr. Poul Nødgaards og hr. Jesper Langballes øjne er Venstre syndere, det er vi jo alle for Vorherre. Men

jeg synes, at når synden udløber om så kort tid, så er den til at leve med.

Kl. 15.05

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg vil godt have, at integrationsministeren lader være at lade det her gå over i pjat. Det kan man jo godt gøre, men det er for alvorlig en sag til, at man bare kommer med nogle dumsmarte bemærkninger for at få Folketinget til at grine lidt.

Sagen er, at Venstres fuldstændig utilgivelige indgåelse at et nyt kontorcirkulære har betydet, at Folketinget, ud over det forslag, der er til behandling i dag, ser yderligere et eller to lovforslag om ca. 10.000 personer, der skal have dansk statsborgerskab. Det kunne have været bremset, hvis partiet Venstre havde tænkt sig bedre om.

Og det er forsvarsministerens skyld.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 15 stemte for, 85 imod.

Ændringsforslag nr. 16 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 15 stemte for, 86 imod.

Ændringsforslag nr. 6, 10 og 13 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 og 14 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes idet 15 stemte for, 89 imod.

Ændringsforslag nr. 15 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5, 7, 8, 9, 11 og 12 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Tredje behandling af lovforslag nr. L 70: Forslag til finanslov for finansåret 2002.

Af finansministeren (Thor Pedersen). (Fremsat 29/1 2002. Første behandling 1/2 2002. Betænkning 6/2 2002. Anden behandling 19/2 2002. Tillægsbetænkning 13/3 2002).

I tillægsbetænkningen er der stillet 413 ændringsforslag (nr. 1-320 og nr. 374-466).

Uden for tillægsbetænkningen er der den 6/3 2002 stillet 53 ændringsforslag af EL (nr. 321-373).

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Finansministeren har meddelt mig, at han har ønsket at tage følgende ændringsforslag tilbage: nr. 9, 14-16, 114 og 154.

Ønsker nogen at optage disse ændringsforslag? (*Ophold*). Da det ikke er tilfældet, er ændringsforslagene bortfaldet.

Socialdemokratiet har meddelt mig, at de har ønsket at tage ændringsforslag nr. 396 tilbage.

Ønsker nogen at optage dette ændringsforslag? (*Ophold*). Da det ikke er tilfældet, er ændringsforslaget bortfaldet.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Taletiden er som fastsat i forretningsordenen, dvs. 20 minutter i første og 10 minutter i anden omgang for ordførerne – for andre henholdsvis 10 og 5 minutter.

Inden vi går i gang med selve forhandlingerne, skal jeg meddele, at af hensyn til det meget fremskredne tidspunkt og til, at vi også i morgen skal have en stor debat om finansloven, skal jeg efter aftale med formanden begrænse antallet af korte bemærkninger til to pr. medlem, ligesom jeg ikke kan udelukke – det afhænger af den intensitet, der kommer – at der kan blive behov for at begrænse antallet af medlemmer, der får korte bemærkninger i denne sag, således som det også er sket tidligere.